

[Indenrigsministeren.]

antallet, og i Tilfælde, hvor lægevidenskabelige Kandidater ikke indenfor et rimeligt Tidsrum efter Eksamen kan faa Adgang til at forrette den lovpligtige Sygehustjeneste, bemyndiges Indenrigsministeren til at dispensere fra Reglerne om den praktiske Uddannelse.

I § 3 gives bl. a. Bestemmelse om, at en Person, som har Autorisation som Læge, kan virke i underordnet Stilling paa Sygehus, som Skibslæge eller som Amanuensis eller midlertidig Stedfortræder for en praktiserende Læge.

Ifølge Paragraffens sidste Stykke kan Indenrigsministeren i Modsætning til nu meddele Personer, som i Udlandet har erhvervet en til dansk Lægeeksamen svarende Uddannelse, Tilladelse til at udøve Lægegerning her.

§ 4 bestemmer i 1ste Stykke, at der kræves Tilladelse fra Sundhedsstyrelsen for at kunne betegne sig som Speciallæge. Indenrigsministeren fastsætter, indenfor hvilke Grene af Lægevidenskaben Læger kan opnaa saadan Tilladelse og paa hvilke Vilkaar. Til denne Bestemmelse er under Udvalgsbehandlingen i Folketinget føjet en Bestemmelse om, at Indenrigsministeren undtagelsesvis kan meddele en Læge, som gennem sin hidtidige Virksomhed har godtgjort at være i Besiddelse af særlig Dygtighed paa et vist Omraade, Tilladelse til at betegne sig som Speciallæge indenfor dette bestemte Omraade, selv om han ikke opfylder de sædvanlige Krav.

Ifølge samme Paragrafs 2det Stykke maa en Læge som saadan ikke fremtidig udføre Tandfyldning, Rodbehandling, Anbringelse af uaftagelige Tænder, Krone- og Broarbejde, Tandreguleringsarbejde, idet han ikke kan antages at være kvalificeret til disse Arbejder, hvortil kræves en manuel Færdighed, som kræver længere Tids Uddannelse.

§ 5 indeholder de nærmere Regler for Lægers Fortabelse af jus practicandi. De adskiller sig paa forskellige Punkter fra de nugældende Regler i Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse af 30. April 1909 § 7. Jeg skal som de væsentligste Afvigelser nævne, at saadan Fratagelse ogsaa kan ske, naar vedkommende er farlig paa Grund af legemlige Mangler, f. Eks. Døvhed, og at der er aabnet Indenrigsministeren en vis Adgang til, forinden Afgørelse træffes, at kræve Lægeundersøgelse, eventuelt Indlæggelse paa Sygehus.

I Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 § 78 er det fastsat, at Frakendelse af

de borgerlige Rettigheder for en i den offentlige Mening vanærende Handling medfører Bortfald af Retten til at virke som Læge. Herefter er nogen Bestemmelse herom ikke fornøden i Lægeloven.

Kapitel II indeholder Bestemmelser om Lægens Pligter (§§ 6—12).

Til § 6, der paalægger Lægen at vise Omhu og Samvittighedsfuldhed i sin Gerning, er der i Folketinget føjet en Bestemmelse om, at en Læge ikke maa drive Apotek eller uden Indenrigsministerens Samtykke være knyttet til en Virksomhed, der fremstiller Lægemidler. Bestemmelsen svarer til den nye Apotekerlov af 31. Marts 1932 § 4.

§ 7 omhandler Lægens Pligt til at yde Lægehjælp. Efter det Folketinget forelagte Lovforslag paahvilede en saadan Pligt en Læge, naar hurtig Lægehjælp efter de foreliggende Oplysninger maa anses for paatrængende nødvendig. Denne Pligt skulde dog ikke paahvile Lægen, naar han havde gyldigt Forfald, eller naar rettidig Lægehjælp kunde ydes af en anden, der er nærmere dertil. Pligten til at yde Lægehjælp er imidlertid under Behandlingen i Folketinget blevet udvidet dels derved, at dette, at rettidig Lægehjælp kan ydes af en anden, der er nærmere dertil, ikke skal gælde som Fritagelsesgrund i det Tilfælde, jeg nævnte, dels derved, at en praktiserende Læge ogsaa i øvrigt er pligtig at efterkomme Tilkaldelse, naar Sygdomstilfældet er forbundet med alvorlige Sygdomstegn, saasom stærkt forhøjet Temperatur eller voldsomme Smerteanfald, saa at Lægebesøg i Almindelighed maa skønnes paakrævet. Lægen er dog fritaget, naar han har gyldigt Forfald, eller rettidig Lægehjælp ydes af en anden, som er nærmere dertil.

§ 8 vedrører Lægeattester og indeholder bl. a. Hjemmel for Indenrigsministeren til at give almindelige Regler for Afgivelse af saadanne Attester, ligesom den fastslaar, at en Læge er pligtig at meddele en offentlig Myndighed Oplysninger om lægelige Iagttagelser om en undersøgt eller behandlet Person, som søger eller oppebærer Pension, Understøttelse eller anden offentlig Hjælp.

I § 9 er der optaget en Bestemmelse om Lægens Tavshedspligt, der ganske svarer til Bestemmelsen i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 § 263, 2det Stykke.

Som § 10 i det i Folketinget fremsatte Lovforslag var optaget en Bestemmelse, hvorefter Lægens Pligt til at afgive Vidneforklaring i en Rets sag om, hvad han i sin Gerning havde erfaret angaaende Privatlivet tilhørende Hemmeligheder, i Modsæt-